

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, v právní věci

žalobce: **Martin Smetana, IČO: 75125602**
sídlem X

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce**
sídlem Štěpánská 796/44, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2023, č. j. ČOI 53655/23/O100/Hl/Št,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. V této věci soud posuzoval otázku, zda žalobce podniká prostřednictvím domény www.farmablatnicka.eu, tedy zda byl osobou odpovědnou za přestupky podle zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.
- 2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 4. 2023, č. j. ČOI 53655/23/O100/Hl/Št, („napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí inspektorátu České obchodní

inspekce Jihomoravského a Zlínského kraje („inspektorát“) ze dne 16. 1. 2023, č. j. ČOI 4097/23/3000/R/AF („rozhodnutí inspektorátu“).

3. Inspektorát uznal žalobce vinným z porušení povinnosti podle § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele, ve spojení s § 5 odst. 1 a § 5a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, čímž žalobce naplnil skutkovou podstatu dvou přestupků ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Těchto přestupků se žalobce dopustil tím, že na internetových stránkách www.farmablatnicka.eu ve všeobecných podmínkách uváděl nepravdivou informaci o právu spotřebitele odstoupit od smlouvy a že neuvedl své identifikační údaje. Dále jej uznal vinným z porušení povinnosti podle § 13 zákona o ochraně spotřebitele, čímž žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 24 odst. 7 písm. l) zákona o ochraně spotřebitele. Tohoto přestupku se dopustil tím, že na internetových stránkách www.farmablatnicka.eu spotřebitele řádně neinformoval o rozsahu a způsobu uplatnění práva z vadného plnění. Inspektorát uznal žalobce vinným také z porušení povinnosti podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, čímž žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil tím, že na internetových stránkách www.farmablatnicka.eu spotřebitele neinformoval o subjektu mimosoudního řešení sporů. Za spáchání těchto přestupků inspektorát žalobci uložil úhrnnou pokutu ve výši 10 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Žalobce namítal, že jsou napadené rozhodnutí i rozhodnutí inspektorátu nezákonná a motivací správních orgánů byla pouze snaha vymoci pokutu za každou cenu. Správní orgány neprošetřily skutečného vlastníka internetových stránek www.farmablatnicka.eu a pokutu udělily žalobci, který doménu nevlastní. Žalobce přitom opakovaně navrhoval důkazy k prokázání, že informace podnikatele mohou být kýmkoliv zneužity i bez jeho vědomí. Správní orgány se ale s námitkami a důkazními návrhy žalobce nevypořádaly a rozhodnutí je tak třeba považovat za nepřezkoumatelné. Správní orgány neumožnily žalobci realizovat jeho procesní práva. Identifikace dodavatele byla provedena pouze tím, že se inspektoři v obci formou „jedna paní povídala“ někoho zeptali. Až na základě námitek žalobce se pak správní orgány začaly zabývat vlastními zjištěními, postupovaly laxně a svévolně. Žalobce nevlastní internetové stránky, a nemůže proto odstranit vytýkané vady, což lze ověřit podle bankovního účtu, na který údajná spotřebitelka odeslala peníze, nebo podle IČ u příslušných správců domén. S údajnou spotřebitelkou nemá žalobce uzavřenou žádnou smlouvu, a proto nemohl být prodávajícím podle § 19 zákona o ochraně spotřebitele, a nemohl tak ani spáchat přestupky podle § 24 odst. 7 téhož zákona.
5. Pokuta je pro žalobce nepřiměřeně přísná a likvidační. Žalobce vykonává vedlejší samostatnou výdělečnou činnost. Příjmy z podnikatelské činnosti jsou zcela marginální, pokuta představuje 62 % ročního příjmu žalobce. S ohledem na teoretickou společenskou nebezpečnost takto malého podnikatele je tak výše pokuty neobhajitelná.
6. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí inspektorátu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, případně aby přiměřeně snížil uloženou pokutu.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na napadené rozhodnutí, v němž se vypořádal se všemi námitkami uplatněnými žalobcem. Má za to, že byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou

důvodné pochybnosti, a že k identifikaci osoby odpovědné za přestupky byly učiněny dostatečné kroky. Pouhé tvrzení žalobce, že není vlastníkem internetových stránek www.farmablatnicka.eu, popř. předložení žalobcem provedené registrace domény učiněná zjištění nevyvrátilo. Žádný z přestupků, ze kterých je žalobce vinen, přímo nesouvisí s objednávkou podatelky podnětu. Žalobce tak není vinen z porušení § 19 zákona o ochraně spotřebitele. Výše pokuty je přiměřená, dostatečně odůvodněná a odpovídající okolnostem. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba **není** důvodná.
9. Soud na úvod upozorňuje, že je oprávněn napadené rozhodnutí přezkoumat pouze v rozsahu žalobních bodů, a čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu soud přistupuje a posuzuje jej. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
10. Žalobce obecně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost je jednou z nejzávažnějších vad, kterou může být správní rozhodnutí zatíženo. Aby bylo rozhodnutí přezkoumatelné, z odůvodnění musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal žalovaný za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech a jak se vypořádal s uplatněnými námitkami. Nepřezkoumatelnost je tedy objektivní překážkou, která znemožňuje věcný přezkum napadeného rozhodnutí, tj. zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, nebo rozsudky ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45, nebo ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Podle soudu se však žalovaný s uplatněnými námitkami a důkazními návrhy vypořádal zcela dostatečně a napadené rozhodnutí je tak plně přezkoumatelné.
11. Podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.
12. Závěr, že je žalobce osobou provozující internetové stránky www.farmablatnicka.eu, a tudíž osobou odpovědnou za přestupky, vyplývá z následujících zjištění: Internetové stránky www.farmablatnicka.eu byly zaregistrovány M. S. za použití emailu X. Tento email byl také uveden jako jediný kontaktní údaj na předmětných internetových stránkách. Prostřednictvím emailu X pak M. S. komunikoval s podatelkou podnětu ohledně její objednávky roubů. Ve věci figuruje jediné telefonní číslo X, z nějž M. S. telefonoval dne 5. 5. 2022 s inspektory, a které uvedl nejen při registraci domény www.farmablatnicka.eu, ale i jako kontaktní údaj při odeslání části objednávky pro podatelku podnětu prostřednictvím společnosti Zásilkovna s. r. o. Jako další identifikační údaj pro podání balíku s objednávkou pro podatelku M. S. sice použil jiný email než X, a to X. Tento email však jako svůj kontaktní email M. S. uvedl při telefonátu s inspektory dne 5. 5. 2022. Podle soudu tak správní orgány vycházely z dostatečných podkladů a bez důvodných pochybností prokázaly, že je žalobce skutečně osobou, která provozuje internetové stránky www.farmablatnicka.eu.
13. Na tomto závěru nemohly ničeho změnit ani obecná nesouhlasná tvrzení žalobce, že doménu nevlastní nebo nemá ve svém obchodním majetku. Mimoběžná je i jím provedená registrace domény na jméno České obchodní inspekce. Fakt, že žalobce provedl registraci

domény na jméno někoho jiného, totiž žádným způsobem nevyvrací výše uvedená ucelená skutková zjištění, že internetovou doménu www.farmablatnicka.eu zaregistroval sám žalobce na své vlastní telefonní číslo a užívá ji ke svému podnikání. Nedůvodná byla také další obecná tvrzení žalobce o laxním a svévolném přístupu správních orgánů, či že mu správní orgány neumožnily realizovat procesní práva. Soudu není zřejmé, jaká procesní práva žalobce měla být v průběhu řízení porušena. Podle soudu správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a dostatečně zjistily skutkový stav věci, žalobce byl řádně poučen o svých právech a bylo mu umožněno vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Tvrzení žalobce se tak soudu jeví jako účelová. Návrhy žalobce na provádění dalších šetření jsou s ohledem na dostatečně zjištěný skutkový stav nadbytečné. Konečně žalobcem odkazovaný § 19 zákona o ochraně spotřebitele se týká postupu prodávajícího v případě reklamace; v projednávané věci však žalobci nebylo kladeno za vinu žádné porušení povinnosti dle tohoto ustanovení. Zda tedy žalobce má či nemá s podatelkou podnětu uzavřenou smlouvu je pro posouzení zákonnosti rozhodnutí správních orgánů irelevantní.

14. Soud neshledal důvodnou ani námitku ohledně nepřiměřené výše pokuty. Je smyslem pokuty, aby negativně zasáhla do ekonomické situace pachatele, měla by být tedy pro pachatele poznatelnou sankcí. Limitem takového zásahu však je, že uložená pokuta nesmí být likvidační. Nesmí být tedy tak nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele, že by mu byla způsobila sama o sobě přivodit platební neschopnost, dostat jej do existenčních potíží či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133). Za protiprávní jednání, kterého se žalobce dopustil, lze uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč. Pokutu uloženou ve výši 0,2 % z možného maxima tak nelze bez dalšího považovat za nepřiměřenou či dokonce likvidační.
15. K prokázání své ekonomické situace předložil pouze přílohu č. 1 k přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2022, podle kterého se jeho dílčí základ daně rovnal 19 505 Kč. Žádné další důkazy, kterými by prokázal svoji celkovou ekonomickou situaci, nepředložil. Samostatnou výdělečnou činnost přitom žalobce vykonává pouze jako vedlejší činnost, nejedná se tak o jeho hlavní a jediný příjem. Žalobce ostatně ani netvrdil, že by nebyl schopen pokutu uhradit, pouze v obecné rovině odkazoval na teoretickou společenskou nebezpečnost sebe jako malého podnikatele. Likvidační je ovšem jen taková pokuta, která fakticky dostane žalobce do existenčních potíží. Soud je pak toho názoru, že žalobce nikterak neprokázal, že by sankce byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši a způsobovala mu existenční problémy. Nebyly proto dány podmínky pro to, aby soud od pokuty upustil nebo ji snížil.
16. Žalobce navrhl k důkazu napadené rozhodnutí, své odvolání a přílohu č. 1 k přiznání k dani z příjmů fyzických osob. Všechny tyto listiny jsou součástí správního spisu, kterým se v řízení před správním soudem dokazování neprovádí.

V. Závěr a náklady řízení

17. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. října 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu